

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

САДОВО-ПАРКОВИЙ
ЛАНДШАФТ І ДЕКОРАТИВНЕ
ФІТОРИЗНОМАНІТТЯ
ОЧИМА ДОСЛІДНИКІВ

КИЇВ - БІЛА ЦЕРКВА

12 листопада 2020 р.

ЗЕЛЕНІ ЗОНИ КИТАЮ

Б. І. Жураківський, студент магістратури

А. А. Дзиба, к.с.-г.н., доцент

orhideya_oncydium@ukr.net

*Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ, Україна*

З постійним вдосконаленням рівня урбанізації проблеми міського довкілля стають все більш помітними, важливість зеленого будівництва визнає все більше людей. В даний час Китайська Народна Республіка (надалі – Китай) не має єдиного національного стандарту класифікації зелених насаджень, та перебуває в процесі розробки цих стандартів науковими спеціалістами та державними органами.

Деякі зелені насадження (надалі – зелені зони) мають однакову назву, але їх конотації та функціональне призначення можуть відрізнятися, в залежності від місцезнаходження та в цілому від історичних складових національності населення місцевості. Нерегулярності класифікації зелених насаджень призвели до відсутності координації між плануванням системи зелених зон та містобудування, а також до відсутності порівняння між плануванням зелених насаджень та показників будівництва між містами, що безпосередньо впливає на підготовку та затвердження планування системи розвитку міст та держави в цілому. Зелені зони, стосуються міських та заміських земель з природною та штучною рослинністю, як основними існуючими формами. Зелені зони поділяють: на земельні ділянки, що використовуються для озеленення в межах міських земель; території за межами міста, що позитивно впливають на екологію міст, ландшафт якої сприяє проведенню дозвілля населення та має кращі екологічні умови. Ця концепція базується на повному розумінні екологічних функцій, функцій використання та благоустрою зелених насаджень, інтерактивних взаємозв'язків між міським розвитком та екологічним будівництвом закріплених в державних актах на міському та державному рівнях Китаю.

Термін «Зелені зони» в Китаї немає врегульованого сталого визначення та застосовується для всіх видів зелених насаджень. Запропоновано ототожнити визначення “Зелена зона”, як територію з зеленими насадженнями природного чи міського характеру, яка виконує відповідні функції. Доцільно розділити всі наявні зелені зони на дві основні категорії – природні (національний природний парк, регіональний природний парк та міський природний парк) та міські зелені зони (розділити на дві підгрупи залежно від функціонального призначення території на парки основного призначення (загальноміські парки, районні парки, громадські парки, парки на території житлових комплексів та мікрорайонні парки) та парки особливого призначення (дитячі парки, зоопарки, дендропарки та ботанічні сади, історичні та меморіальні парки, природні парки, парки розваг та інші (сад бонсаїв, парк активного відпочинку і т.д.)). Додатково виокремити вуличні насадження та дорожнє озеленення.